

Аттила ся оттеглилъ камъ Шялонъ на Марнъ (въ Шампаниѣ) на Каталаунско поле, дѣто конница-та му могла слободно да работи. Тамъ сж ударили народи-ти и станжлъ страшень бой. Повече отъ 150,000 души падижли на мѣсто-то. Искуство-то на Аеция и юначество-то на Западно-ты Готы надвили и Аттила ся принудилъ да прѣмине пакъ отвждъ Рейнъ (451 год.). Каталаунскый бой избавилъ западнж, християнскж Европж отъ робство подъ дивы-ты варвары.

На другж-тж годинж Уннскый царь отышълъ съ новж силж да налегне Италиѣ. Той опустошилъ поле-то на рѣкж По, и искалъ да иде право възъ Римъ. Боязливый царь *Валентианъ III*, за да умилостави страшный варваръ, пратилъ до него пратеникъ папж Львъ I съ дарове да го моли за миръ. Аттила ся прѣговорилъ и ся вържилъ въ столнинж-тж си. Нъ тамъ Божий Бичъ ненадѣино умрѣлъ на връжъ деня на сватбж-тж си, сир. въ сжще-то врѣмя, кога ся женилъ за еднж германскж царкынж. Тѣло-то му, както казвать, было турено въ три ковчега: въ златень, сребрень и желѣзень. Закопали го нощѣ на боринж въ единъ пуцннакъ; всичкы-ты робие, що были на погрѣбение-то му, убили за да незнае никой, дѣ ся намира гробъ-тъ на Аттилж и закопано-то съ него негово оръжие и бесцѣнно иманіе.

Уннско-то царство ся раздѣлили помежду си съ нове-ти Аттилови, а послѣ германскы-ти народи ся поведигжли възъ това царство и го прѣмахнжли съвсѣмъ.

Паданіе на Западно-то Римско царство. Западно-то Римско царство ся събаряло полека лека. Области-ты му една слѣдъ другж прѣминували въ власти на Германци-ты. Между друго въ Британиѣ ся основали англосаксонскы царства. Въ начяло-то на V вѣкъ римската войска напустижла южнж Британиѣ; тогава повече и повече зели да налитать на неѣ Пикти и Скотти (сир. Шотландци). Британскы-ти князове зели да хвацать на службж Англы и Саксы, що живѣли по брѣгове-ты на Ютландиѣ и сѣвернж Германиѣ. Забрутени-ти пришълци избутали шотландскы-ты планинци; а послѣ